

Dosarul nr.3ra-893/19

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (N.Costaș)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (Iu.Grosu, A.Garbuz, A.Ciobanu)

Î N C H E I E R E

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Solonenco Nina, Băbălău Ghennadi, Burciu Natalia, reprezentați de avocatul Uncu Natalia,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Solonenco Nina, Băbălău Ghennadi, Burciu Natalia împotriva Consiliului municipal Bălți, Comisia Municipală de Privatizare a Fondului Locativ mun.Bălți, SA „Mioara”, intervenient accesoriu Primăria mun. Bălți privind anularea actului administrativ și obligarea eliberării actelor,

împotriva deciziei din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți prin care a fost respins apelul declarat de Solonenco Nina, Băbălău Ghennadi, Burciu Natalia, reprezentați de avocatul Uncu Natalia și a fost menținută hotărârea din 15 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central

c o n s t a ț ă

La 19 februarie 2018 Solonenco Nina, Băbălău Ghennadi, Burciu Natalia au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Bălți, SA „Mioara,, privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 12 octombrie 2017 reclamanții au depus cerere către Consiliul municipal Bălți privind privatizarea spațiului locativ din căminul de tip cameră cu suprafața totală de 24 m.p., situat XXXXX și au solicitat de a fi emisă o decizie privind privatizarea acestui spațiu locativ de cămin tip cameră, cu transmiterea în proprietate privată a reclamanților a locuinței de stat, din motiv că directorul SA „Mioara” refuză de a elibera actele necesare pentru privatizarea acestui spațiu locativ.

Au susținut că la 04 ianuarie 2018 reclamanții au primit scrisoare nr.S-1/127, unde s-a comunicat despre înștiințarea din 15.11.2017 nr.S-1851/127, prin care Comisia pentru privatizarea fondului de locuințe a emis procesul-verbal nr.97 din 10.11.2017, și conform pct.9.2 a fost refuzată examinarea cererii privind privatizarea spațiului locativ din căminul de tip cameră, cu suprafața totală de 2 m.p, situat XXXXX, deoarece nu a fost prezentat pachetul de acte necesare.

Au declarat că, în cererea de privatizare a spațiului locativ din căminul de tip cameră cu suprafața totală de 24 m.p, situat XXXXX din 12.10.2017 reclamanții au indicat ordinul de repartiție nr.31 din 23.04.2007 care a fost eliberat în baza procesului-verbal nr.17 din 19.09.1996, confirmat prin semnătura directorului SA

„Mioara”, astfel Solonenco Nina avînd dreptul de a privatiza spațiul locativ sus indicat.

Au comunicat că, directorul SA „Mioara,, refuză de a elibera actele necesare pentru privatizarea acestui spațiu locativ și în aceste circumstanțe nu poate prezenta la organul competent setul de documente pentru a fi emisă decizia de privatizare asupra acestui spațiu locativ.

Au menționat că, Solonenco Nina din data de 18.08.1999 este domiciliată în acest cămin, conform copiei buletinului de identitate și are viza de domiciliu în acest cămin.

Totodată, la data de 13.09.1995 Solonenco Nina a fost încadrată în câmpul muncii prin ordinul nr.104-k de la 11.09.1995 la Combinatul de producere a blănurilor, care ulterior a fost reorganizat în SA „Mioara”, mun.Bălți.

Au relatat că din anul 1995 pînă în 2007 Solonenco Nina a activat la această întreprindere, unde, prin ordinul nr.33 din 27.04.2007, conform art.85 alin.1 Codul Muncii a fost concediată din serviciu, avînd un stagiu de muncă mai mult de 14 ani.

Au afirmat că din anul 1999 membrilor familiei, în componență Solonenco Nina, Băbălău Ghennadi și Băbălău Natalia, i-a fost repartizat spațiu locativ în căminul SA „Mioara” situat XXXXX, anterior str.XXXXX și la data de 23.04.2007 Ninei Solonenco i-a fost eliberat ordinul de repartiție nr.31 cu dreptul de locuit în spațiu locativ compus din două odăi cu suprafața totală de 24 m/2, aparținînd SA „Mioara”.

Au declarat că din anul 2000 Solonenco Nina are încheiat contract cu privire la furnizarea energiei electrice și din 09.08.2002 contract de prestare a serviciilor de telefonie fixă. Conform acestor contracte Solonenco Nina a achitat toate serviciile necesare conform bonurilor de plată.

Au indicat că pînă în prezent reclamanții nu au în proprietate privată careva case de locuit și spații locative pe teritoriul Republicii Moldova și în aceste circumstanțe sunt în drept de a solicita privatizarea acestei locuințe.

La data de 09.01.2018 reclamanții Solonenco Nina, Băbălău Ghennadi, Burciu Natalia au depus cerere prealabilă împotriva Consiliul municipal Bălți, însă nu au primit nici un răspuns.

Au solicitat reclamanții anularea pct.9.2. din procesul-verbal nr.97 din 10.11.2017 emis de Comisia pentru privatizarea fondului de locuințe din cadrul Consiliului mun. Bălți; admiterea cererii privind privatizarea spațiului locativ din căminul de tip cameră cu suprafața totală de 24 m.p., situat XXXXX din 12.10.2017 cu emiterea unei decizii privind privatizarea spațiului locativ de cămin tip cameră cu transmiterea în proprietate privată a locuinței de stat Ninei Solonenco, Băbălău Ghennadi și Băbălău (Burciu) Natalia din motiv că directorul SA „Mioara” refuză de a elibera actele necesare pentru privatizarea acestui spațiu locativ și de a le prezenta Comisiei pentru privatizarea fondului de locuințe.

La data de 12.03.2018 reclamanții, prin intermediul avocatului Uncu Natalia au depus cerere suplimentară la cererea de chemare în judecată și au indicat că conform răspunsului Primarului interimar al mun. Bălți, L. Babii, conform Registrului Bunurilor Imobile, proprietarul blocului locativ din strada XXXXX este statul RM și se află în gestiunea economică SA „Mioara”.

Au indicat că prin emiterea pct.9.2 din procesul-verbal nr.97 al ședinței Comisiei pentru privatizarea fondului de locuințe din 10.11.2017 reclamanților le-a fost lezat dreptul de a participa la privatizarea acestei locuințe.

Prin cererea suplimentară, reprezentantul reclamanților a solicitat atragerea ca pârât, Comisia pentru privatizarea fondului de locuințe din cadrul Consiliului Municipal Bălți, obligarea SA „Mioara” de a elibera actele solicitate de către reclamanți, obligarea Comisiei pentru privatizarea fondului de locuințe din cadrul Consiliului municipal Bălți de a emite decizia privind privatizarea spațiului locativ de cămin tip cameră cu suprafață totală de 24 m.p. situat pe XXXXX de către reclamanți.

Prin încheierile din 26.04.2018 au fost atrași ca copârâți Comisia de privatizare a fondului de locuințe mun. Bălți, iar ca intervenient accesoriu Primăria mun.Bălți.

Prin hotărârea din 15 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Solonenco Nina, Băbălău Ghennadi, Burciu Natalia, reprezentați de avocatul Uncu Natalia și a fost menținută hotărârea din 15 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că conform prevederilor art.5 al. (1) din Legea privatizării fondului de locuințe, cetățenilor Republicii Moldova pot fi vândute sau transmise cu titlu gratuit în proprietate privată în special locuințele în care aceștia trăiesc și care aparțin fondului de stat și celui public asupra căruia statul și-a declarat dreptul de proprietate, precum și în imobilele ce aparțin unităților, indiferent dacă aceste unități sînt incluse în listele de privatizare. (2) Nu pot fi vândute sau transmise cu titlu gratuit în proprietate privată imobilele care se află în orașele militare de tip închis, căminele locuințele de serviciu, locuințele avariate și ireparabile, casele ce urmează a fi demolate, cantoanele și alte construcții care se află la balanța sau în proprietatea fondului forestier de stat.

Instanța de apel a reiterat faptul că conform ordinului nr.31 din 23.04.2007 s-a constatat că camera cu suprafața totală de 24 m.p², situată XXXXX care a fost atribuită familiei Solonenco se află în căminul ce aparține cu drept de gestiune economică la SA „Mioara”.

Conform carnetului de muncă, Solonenco Nina a fost eliberată din serviciu de la SA ”Mioara” din anul 2007 astfel și-a pierdut dreptul de a locui în camera respectivă cu membrii familiei sale, cît și dreptul la privatizarea acesteia deoarece nu mai activează în întreprinderea în cauză și nu mai locuiesc în aceasta cameră.

Instanța de apel a relatat că camera care a fost atribuită familiei Solonenco a fost repartizată ca camera în care au dreptul de a locui pe parcursul activității la întreprinderea SA ”Mioara”, or, în condițiile în care contractul individual de muncă a fost desfăcut, dreptul la locuință în această cameră se pierde.

Mai mult ca atît, instanța de apel a relatat că familia Solonenco nu locuiește în camera dată din anul 2010. Or, dreptul de a privatiza imobilul o au conform prevederilor art.5 al. (1) din Legea privatizării fondului de locuințe, cetățenii Republicii Moldova care trăiesc în această locuință, în cazul dat, familia Solonenco nu mai locuiește în locuința menționată deja de 9 ani.

Prin recursul depus la 22 mai 2019 Solonenco Nina, Băbălău Ghennadi, Burciu Natalia, reprezentați de avocatul Uncu Natalia au solicitat casarea deciziei instanței

de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Examinând admisibilitatea recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art.195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție denotă că Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei integrale la 20 martie 2019 (f.d.160) și a fost recepționată de către recurenți la 25 martie 2019 conform avizului de recepție (f.d.162-164).

Prin urmare, recursul declarat la 22 mai 2019 se consideră a fi depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Solonenco Nina, Băbălău Ghennadi, Burciu Natalia, reprezentați de avocatul Uncu Natalia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către

instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Solonenco Nina, Băbălău Ghennadi, Burciu Natalia, reprezentați de avocatul Uncu Natalia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Cod de procedură civilă, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Solonenco Nina, Băbălău Ghennadi, Burciu Natalia, reprezentați de avocatul Uncu Natalia se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru